

Milí chomutovští spoluobčané, vážení občané sousedních obcí! Dnes poprvé se vám dostává do rukou Magazín Chomutovských novin, který vám kromě běžných aktuálních článků přináší i několik rozsáhlejších reportáží. Jedna z nich je spojena s výročním narozením rytíře Gerstnera, chomutovského rodáka a velkého českého učenice. Naše město by mělo být hrdé na to, že právě zde se před 250 lety narodil muž, který stál u zrodu českých technických věd. Technika za ta dvě staletí

samozřejmě neobyčejně rychle pokročila a dnešním inženýrům i laikům by nejspíš byly Gerstnerovy stroje k smíchu, ale jeho myšlenky jsou stále platné a dokonce velmi aktuální. Především jeho názor na potřebnost rozvoje vzdělání znějí tak, jako by je snad vyslovoval pro dnešek. I proto jsem ráda, že právě v tomto roce otevře ČVUT, kterou Gerstner před dvěma sty lety v Praze spoluzakládal, své odloučené pracoviště v Chomutově. Bude to další šance pro mladé lidi z našeho města i širokého okolí získat vzdělání, které je nutným předpokladem pro uplatnění na trhu práce. Naš kraj potřebuje mladé techniky, kteří budou rozvíjet průmyslovou tradici Chomutova a jejichž nápady a inovace třeba přinesou ještě další nové pracovní příležitosti pro ty, kteří dnes bohužel nemohou o práci zavadit. Chtěla bych, aby lidé z našeho města neutíkali, ale aby zde mohli pracovat a žít a spojit s ním svou budoucnost. I proto je potřeba neustávat v práci na jeho zkrášlování a zvelebování. Máme štěstí, že se nenaplnily plány dřívějších mocipánů, kteří zcela vážně uvažovali o vybourání části města v zájmu těžby uhlí. Možná, že by dnešní Chomutov vypadal spíše jako sousední Most, který se změnil z historického středověkého sídla v nenapravitelně ošklivou zmet paneláků. O to víc je však naší povinností pečovat o historické centrum a co víc: naší povinností je zanechat zde i vlastní stopu, svůj příspěvek k podobě města. Nechceme budovat další betonové památníky, které by

zošklivily panorama Chomutova, ale spíše navázat na úsilí našich dávných předchůdců. Doufám, že se vám stejně jako mně zalíbí návrh zástavby dnešního Žižkova náměstí, o které je další z reportáží tohoto magazínu. V těch místech, kde se dnes jen nepříjemně prohání vítr, stály ještě před několika desítkami let domy. My bychom dnes chtěli, aby se sem opět vrátily, a proto jsme přijali návrh zástavby Žižkova náměstí, který nepočítá jen s obchody, ale i s parkovacími místy a s byty. Na nábřeží Chomutovky by mohly vzniknout kavárničky, kde bude radost se posadit k odpočinku pod koruny jirovců. Celá nová zástavba bude respektovat tvar a výšku okolních budov, zejména historické radnice. Kromě této náročné akce máme před sebou i menší cíle, které chceme realizovat ještě v tomto roce. Snad mohu prozradit, že díky rozumnému hospodaření v loňském roce můžeme letos investovat o desítky milionů více, než jsme doufali. O hospodaření města i o investičních plánech se dočtete v další z reportáží. Doufám, že se vám Magazín Chomutovských novin, který jsme pro vás připravili, bude líbit. Neměl by být posledním, naopak bychom chtěli, aby se jeho vydávání stalo naší novou tradicí. Ráda si vyslechnu vaše názory na to, zda se nám magazín povedl nebo co byste se v něm rádi dočetli příště. Přeji vám pěkné čtení a hezké zimní dny.

Vaše Ivana Řápková

Jednání zastupitelstva města Chomutova

Jednání zastupitelstva se konají v zasedací místnosti historické radnice (náměstí 1. máje) a jsou přístupná veřejnosti.

Termíny pro rok 2006:

27. březen

26. červen

25. září

30. říjen

Setkání vedení města s občany

Tato pravidelná setkání, na nichž mohou občané Chomutova otevřeně vystupovat se svými problémy a podněty, se konají zpravidla každý poslední čtvrtek v měsíci (kromě prázdnin), v rekonstruované zasedací místnosti historické radnice na náměstí 1. máje, případně v zasedací místnosti č. 101 v budově MěÚ na Zborovské ul. Aktuální upřesnění najdete v Chomutovských novinách.

Termíny pro rok 2006:

24. únor, 30. březen, 27. duben, 27. květen,
29. červen, 21. září, 26. říjen, 29. listopad

OBSAH

Str. 4 Zpravodajství Kadaňská: náprava byla přislíbena (problematika přetížené komunikace); Posílejte návrhy na ocenění (Cena Jiřího Popela z Lobkovic); Den paměti obětí holocaustu (Trestanec č. 79852 vzpomíná)

Str. 5 Zpravodajství Chomutov bude zřejmě statutárním městem; Kraj chválí Chomutov za využívání evropských peněz (úspěchy v čerpání z fondu EU); Odbor životního prostředí informuje (odpady, ovzdušší, včelaři – ohlašovací povinnost)

Str. 6 Kultura Balet Junior Praha – kombinace klasiky a moderny; Granty rady města Chomutova pro rok 2006

Str. 7 Sport Klub ledního hokeje připravuje knihu a DVD; Golfový simulátor otevřen

Str. 8 – 9 Projekt Chomutov City Center: unikátní předěl mezi historií a současností (o budoucnosti Žižkova náměstí)

Str. 10 – 11 Výročí Rok 2006 je rokem Františka Josefa Gerstnera

Str. 12 – 13 Investice Investiční akce města vlouí i letos

Str. 14 Ekonomika Hospodaření města v roce 2005 a rozpočet na tento rok

Str. 16 Kalendář kulturních akcí na rok 2006

Chomutovské noviny Čtrnáctideník pro občany města Chomutova.

Vydavatel: Městský úřad v Chomutově. Vychází vždy první a třetí středu v měsíci. V červenci a srpnu pouze první středu v měsíci. Zdarma do každé domácnosti, tentokrát v nákladu 31 825 kusů. • **Povoleno:** Okresním úřadem v Chomutově, referátem kultury pod čj. 4/1995. • **Redaktoři:** Mgr. Luboš Mizun, Stanislav Král, Iva Josífková • **Redakční rada:** Ing. Ivana Řápková, Ing. Theodor Sojka, Mgr. Pavel Markvart, Ing. Jan Mareš • **Sídlo redakce:** MěÚ Chomutov, radnice nám. 1. máje, tel.: 474 637 433, 474 637 444, fax: 474 637 432. E-mail: s.kral@chomutov-mesto.cz; m.lehnertova@chomutov-mesto.cz • **Sazba a tisk:** Tiskárna AKORD Chomutov, s.r.o. • **Distribuce:** Česká pošta, st. p.

Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí. Zveřejněné příspěvky nemusí být shodné s názorem redakce. Za obsahovou stránku článků odpovídají autoři.

Kadaňská: náprava byla přislíbena

Komunikace procházející Kadaňskou ulicí trpí značným množstvím projíždějících nákladních automobilů. Jejich počet se výrazně zvýšil od zahájení výstavby silničního obchvatu Chomutova na trase Praha - Chemnitz, silnice I/7. Občané oprávněně poukazují na poničenou silnici, jejíž záplaty se mění ve výmoly a louže. Město Chomutov má bohužel v této věci svázané ruce, protože komunikace je ve správě Správy a údržby silnic Ústeckého kraje. To ale neznamená, že by radnice situaci pasivně přihlížela. „Vedení města se tímto problémem na základě stížností občanů i vlastních poznatků několikrát zabývalo. Nechceme, aby městem vedl průtah samá díra,“ řekl na toto téma místostarosta Chomutova Jan Řehák. „Obrátili jsme se na příslušné instituce Krajského úřadu Ústeckého kraje. Po osobním jednání jsme dostali příslib, že se kraj bude situací zabývat. Nyní tedy očekáváme, jak se vše vyvine. Doufám, že dobře, protože na kraji pro problémy obcí mají pochopení a je-li to možné, snaží se je řešit.“

Je zřejmé, že až bude dokončen obchvat Chomutova, městu a zejména jeho průtahovým komunikacím se uleví. Jestliže však město Chomutov a Ústecký kraj hledají východisko z neuspokojivé situace, objevují se návrhy, které by ji ještě zhoršily. Ještě loni přišlo ministerstvo dopravy s tím, že by kamiony do SRN jezdily jen přes Cínovec a zpátky jen přes Horu Svatého Šebestiána, ministerstvo dopravy. Tuto ideu chomutovské zastupitelstvo odmítlo. Minulý týden přijeli podpořit kamionovou dopravu přes Chomutovsko další její zastánci. Se starost-

kou Ivanou Řápkovou a odborníky z úřadu jednal starosta Marienbergu, zemský rada okresu Mittelerzgebirge a představitel saského ministerstva dopravy. Jejich návrh tentokrát spočíval v tom, že by přes Horu Svatého Šebestiána mohly jezdit alespoň kamiony z příhraničí, do vzdálenosti 50 kilometrů od hranice. Město Chomutov samozřejmě není kompetentní o tom rozhodovat. Partneři ze Saska chtěli po jeho představitelích vyjádření podpory pro svá další jednání na německé straně. „Já však zásadně nesouhlasím se zvýšením rozsahu nákladní dopravy, protože mou povinností je chránit zájmy občanů. Těch by se navýšení počtu kamionů dotklo vyšší prašností, hlučností a poškozováním majetku. Rovněž tím rozhodnutí zastupitelstva, které je jednoznačné: dokud nebude obchvat Chomutova hotov, nemůžeme souhlasit s rozšířením kamionové dopravy skrz náš region ani skrz město,“ prohlásila jednoznačně starostka. (Im)

Posílejte návrhy na ocenění

V loňském roce zřídila Rada města Chomutova Cenu Jiřího Popela z Lobkovic. Ta je udělována lidem, kteří se zvláště zasloužili o rozvoj či o slávu našeho města. Cena bude udělena i v letošním roce, a tak Rada města vyzývá všechny občany, kteří znají ve svém okolí osobnost, jež by mohla být takto oceněna, aby zaslali své návrhy do konce února 2006 na adresu: Městský úřad, Odbor školství a kultury, Zuzana Horáková – KVV, Zborovská 4602, Chomutov. Váš návrh musí obsahovat: jméno navržené osobnosti, zdůvodnění návrhu, kontakt na navrhovatele. V případě, že je navrhována již zemřelá osobnost na ocenění in memoriam, měl by návrh obsahovat i nějaký kontakt na příbuzné zemřelé osobnosti. Všechny návrhy posoudí Komise pro výchovu a vzdělávání a poté je bude schvalovat Rada města. Slavnostní ceremoniál předání tohoto významného ocenění proběhne v červnu v budově historické radnice. (pama)

Den paměti obětí holocaustu

Trestanec č. 79852 vzpomíná

V pátek 27. ledna si celý civilizovaný svět připomněl Den paměti obětí holocaustu. Smyslem toho dne, který připomíná datum osvobození vyhlazovacího koncentračního tábora v Osvětimi, je vzpomenout na miliony lidí z celé Evropy, kteří zahynuli v letech 1933 až 1945 v koncentračních táborech, na popravištích, při transportech smrti či v ghettech. Jen z území předválečného Československa bylo v různých táborech usmrceno kolen 220 tisíc Židů a asi 30 tisíc Romů. Dokud si lidé budou připomínat jejich nešťastný osud a hlavně okolnosti, které tragédii holocaustu způsobily, existuje naděje, že se podobné události nebudou znovu opakovat. „Již dávní židovští mudrcové říkali, že přežije-li někdo smrt svého přítele, má povinnost o tom hovořit a vzpomínat na něj,“ říká bývalý osvětimský vězeň číslo 79852. Je dnes v Chomutově již jediný, kdo může přinášet svědectví o hrůzách nacistické vyhlazovací mašinérie v největším táboře smrti. Při našem rozhovoru však několikrát zdůrazňuje, že ačkoliv vypráví svůj příběh, nechce hovořit o sobě, ale o všech těch statisících a milionech lidí, kteří zažili to co on. Pochází z malého města v Polsku. Do jeho života vstoupil holocaust ve třinácti letech, kdy ze dne na den musel začít nosit žlutou hvězdu na oblečení, nesměl chodit po stejném chodníku jako jeho spolužáci a musel pozdravit každého Němce v uniformě. Pak přišlo zatčení otce, poprava strýce a ghetto. Chlapec se stal jediným mužem v rodině a musel se postarat o matku a mladšího bratra. V prosinci 1942 ho spolu s dalšími dvěma tisíci lidmi přivezli v dobyt-

cích vagónech do Osvětimi. „Na rampě stal Mengele a rukou ukazoval lidem doprava a doleva. Já měl tehdy tlustý kabát, ve kterém jsem vypadal větší a silnější a to mi nejspíš zachránilo život. Maminka, teta a mladší bratr museli na opačnou stranu. Bratr plakal, chtěl jít se mnou ... To bylo naposled, kdy jsem je viděl. Po mamince mi nezbyla ani fotografie.“ Bylo mu patnáct let a musel spolu s dospělými muži pracovat na šachtě. Ale tam alespoň pracovali i polští horníci, kteří dali vězňům občas něco k jídlu. Když se k Osvětimi přiblížila fronta, čekal ho transport do Buchenwaldu a pak do dalšího lágru a nakonec pochod smrti, který pro něj skončil kousek od Terezína. Konečně přišlo osvobození. Nemocnice v Lovosicích, potom chomutovská nemocnice. Začal pátrat po příbuzných. Polská pobočka Červeného kříže i jeho mezinárodní centrála mu sdělily, že z jeho příbuzných bohužel nikdo nepřežil. Neměl důvod vrátit se zpět do rodného města v Polsku, bál se vzpomínek, které by jistě přišly v prostředí, kde prožíval dětství. Proto se rozhodl zůstat v Chomutově. Oženil se, má děti a prožil zde spokojený život. „V Osvětimi jsem se byl podívat od konce války jen jednou a byl to strašný zážitek. Na ty hrůzy se nedá zapomenout,“ říká Pinek Narwa. Muž, který přežil Osvětim. „Bojím se, že dnešní mladí lidé nemůžou nikdy pochopit, co se tehdy vlastně dělo. Proto se snažím vždy zdůrazňovat, že nejdůležitější je, aby si lidé vážili druhých lidí. Každý fanatismus je škodlivý a dokáže přinést takové hrůzy, jaké jsme museli prožít za války my.“ (pama)